

References

- BHATIA, M. L., 1924, *Proc. Labore Phil. Soc.* 3: 15—17, 40—43.
- BUCHERL, W., 1939, Os Quilopodos do Brasil. *Mem. Inst. Butanton* 13: 49—361.
- MATHUR, L. P., 1926, Preliminary observations on the general habits and the so called poison glands of *Scolopendra morsitans* L. *Proc. Indian Soc. Cong. Bombay*: 188.
- MISRA, P. L., 1942, On the life history of a new Gregarine, *Grebneekiella pixellae*, sp. nov., from the centipede, *Scolopendra morsitans* Linn., with a note on the family *Dactylophoridae* Leger, 1892, *Rec. Indian Mus.*, 44: 323—337.
- SHUKLA, G. S., 1962, Digestive system of *Scolopendra morsitans* Linn.; *Proc. Ind. Soc. Cong.* 49: 411.
- , 1963, Studies on *Scolopendra morsitans* Linn. Part I: External features and skeleton, *Zool. Anz.* 170 (3/4): 131—149, fig. 1—20.
- SNODGRASS, R. E., 1952, A text Book of Arthropod anatomy; Com. Pub. Com. Inc.
- WANG, T. H. & H. W. WU, 1948, Structure of the malpighian tubes of the centipedes and their excretion of uric acid; *Sinensia Shanghai* 18: 1—11, fig. 1—2, t. 1.

Enkele Nederlandse *Mallota*-vangsten (Diptera, Syrphidae). In de collectie van het Rijksmuseum van Natuurlijke Historie te Leiden bevinden zich twee exemplaren van *Mallota fuciformis*: ♂ Wassenaar, 14.V.1925, leg. H. C. BLÖTE, en ♀ Amstelveen, 8.V.1915. De soort is zeer zeldzaam en is in de laatste jaren nooit meer gevangen. Misschien komt dit vanwege haar hommelachtig uiterlijk, waardoor ze verwisseld kan worden met *Volucella bombylans* L. en in mindere mate met ♀ *Eristalis intricarius* L. De vroege vangdata sluiten *V. bombylans* uit, daar deze soort pas in juni verschijnt. Verder is *M. fuciformis* duidelijk groter dan de eveneens vroeg vliegende *E. intricarius* en ze vliegt alleen op bloemen van struiken, zoals Japanse Kers.

Door Dr. SPEIJER werd op 13.VI.1943 in „De Schaffelaar” te Barneveld een ♂ gevangen van *Mallota cimbiciformis* Fall. (faun. nov. spec.). Deze soort lijkt sterk op een forse honingbij. De achterlijfsbehering is spaarzaam en de tergieten hebben de bruine bijekleur met smalle bruingele achterrandjes. De larven van deze soort zijn gevonden in molm van loofbomen in het Hyde Park te Londen door COE. Ook dit exemplaar bevindt zich in de collectie van het Rijksmuseum.

V. S. VAN DER GOOT, Zoölogisch Museum, Afd. Entomologie, Amsterdam.

Hydraecia petasitis Doubleday (Lep., Noctuidae). Elke lepidopteroloog zal natuurlijk met belangstelling het verslag gelezen hebben, dat de heer BOGAARD van zijn succesvolle kweek heeft gepubliceerd. Het moet nu zeker niet moeilijk zijn nieuwe vindplaatsen van de soort te ontdekken. De voedselplant is weliswaar lokaal, maar komt toch op heel wat plaatsen in Nederland voor. Dit lijkt me veel interessanter dan ook naar Slikkerveer te trekken of de heer BOGAARD lastig te vallen.

Wat me overigens in zijn verslag wel opvalt, is dat geen enkele rups blijkbaar geparasiteerd was. Dit is wel in sterke tegenstelling met de kolonie, die de heer VAN AARTSEN ontdekte en die hevig geïnfecteerd bleek te zijn.

Dat de vlinders niet of weinig zouden vliegen, is natuurlijk niet waar. Flevoland was maar nauwelijks een paar jaar droog, of de heer VAN DE POL vond de soort al in de vanglamp van de Plantenziektenkundige Dienst te Lelystad. Dit wijst wel op een sterke drang tot uitbreiding van het areaal en dat kan nu eenmaal niet zonder vliegen. — LPK.